

el sabertut

periòdic humorístic que
surt cada 360 hores

redacció i administració:
sota el pont del raval

RIPOLL - 27 DE MAIG DE 1933. - NO S'ADMETEN SUBSCRIPCIONS

INFORMACIONS DETECTIVESQUES

«POR FALTA DE PAN...»

Tenia començades unes «Informacions» amb el subtítol «Un interviu amb un peix», les quals no he acabat perquè eren unes *informacions* mal *informades* i àdhuc força descarades i que potser portarien conflictes dins la nostra Redacció.

Parlaven de les Festes de Sant Eudald, però la part més principal era dedicada al ball del Casino, el qual, certament, fou lluidíssim, per les moltes nenes que ballaven i pels incalculables *badocs* que s'ho contemplaven, encuriósos i envejosos.

Com que ja era tard i havíem d'entregar els originals a la impremta, no he tingut ocasió d'interviuar-me de nou amb l'esmentat peix i, per tant, no he pogut aclarir l'assumpte que us volia exposar.

De totes maneres, he recollit algunes *novetats noves*, ocorregudes durant els dies de la Festa petita i miraré si, exagerades una miqueta i amb alguna mentida que hi afegiré, puc omplir la plana que vaig prometre als meus amics de redacció.

VA PASSAR QUE...

La Sirvent gran es va tirar al carrer... Sí, sí; per anar al ball del Casino va estrenar un llarguíssim vestit rosa que es feia mirar... Mai l'havíem vist tan elegant com en aquella nit! Només feia que mirar-se de cap a peus, i es veu que aquell coll alçat que portava—estil Cervantes—li feia nosa, puix contínuament hi tenia les mans al damunt i sovint se l'abaixava i pujava, se'l tocava

i retocava, però, amb tot i això, no va lograr arrancar-se'l com esperàvem. Quina llàstima...!!!

■ Que l'equip de la nostra vila va clavar una pallissa tan forta a l'«OLOT F. C.» que tots els jugadors varen marxar arrudits de tal faisó que—pobrets!—la barba els hi tocava a terra.

■ Que la que més satisfeta estava d'aquest embotellament de vuit gols a zero fou la simpàtica Marina, aficionada al fútbol i amiga d'un olotí molt simpàtic, ex-ripollès.

■ Que la Rossi no es va fer cap vestit per anar al ball i hi va anar amb un que ja li és curt i estret...

■ Que el més bonic—al nostre gust—era el de l'Anita Verdager, fet amb un gust exquisit i portat amb una elegància extra.

■ Que En Mauri va demanar les mans de la seva bella xicota i que els hi varen concedir.

■ Que aquella nena que es diu Teresa i treballa al cosidor de la Bonet, és una nena encisadora, que ja té molts admiradors.

■ Que un d'ells ja el coneixem i que es torna boig per ella.

■ Que la Camprubí, la Coma i les seves amigues inseparables, per la festa, un dia varen anar a la Cooperativa a ballar i un altre a la «Flor de Maig», amb llurs pretendents.

■ Que l'Anita Coma va disfrutar molt

en el ball del Casino, el segon dia de la festa.

■ Que la Francisqueta Castells, la seva cosina i altres, varen ballar moltes sardanes.

■ Que un jove que es diu Terradelles es va enamorar de la Càndida Santanach, amb la qual fan una parella encantadora.

■ Que la Pla no va anar al ball del divendres a la nit perquè estava molt preocupada pels exàmens de taquigrafia que se li apropaven.

■ Que la Cascales petita sovint era castigada per un *carabnero muy simpático*

■ Que la seva germana gran fa patir en gran manera el cor d'un practicant de farmàcia mig calb i molt ballador.

■ Que la Pepita Bonada va amb en Nasi i la seva amiga Rosa és l'enamorada d'En Guix.

■ Que En Vilardell tenia tanta son el dia que va marxar a casa seva, que es va deixar a l'Estació dos ramells de flors que li varen regalar.

■ Que aquestes noves són molt poca-soltes... Que no sé què més dir... Que si no us agraden no les llegiu i que un altre dia ja ho faré més bé.

DETECTIU-NEGRE.

ELS ESPORTS

Selecció Ripollesa, 8 - Olot, 0

Pot dir-se'n un cistellet dels gols que s'emportaren els olotins. Segons rumors, faltaven uns quants elements per a completar el primer de l'Olot.

Tira, en mig d'aplaudiments el kik-off la bonica nena, filla del President del Patronat.

Els visitants sortiren al camp com aquell que es va menjar un tros de pa sucat amb oli.

El públic que s'estava contemplant els seus entrenaments ja feia càlculs i pregava a l'ensem que ploqués ja que d'aquesta els nostres no se'n sortiren.

El primer gol es produí per medi d'un xut molt ben col·locat, obra i gràcia d'un defensa olotí.

Les ovacions que obtingué no són per a descriure-les.

Una desgràcia tingué que registrar. El porter olotí per medi d'una mala jugada tingué d'ésser retirat del camp. Ho sentírem tots els espectadors i jugadors vivament.

Però no deixà de suspendre's el partit ja que un cop traslladat a la caseta tornaren a reempendre el joc.

Els gols, quasi bé son impossible de descriure. El que podem assegurar, es que tota la nostra devantera marcà el seu *golet*.

Ens agraden els de la terra d'Olot, pel joc rapid que portaren a terme. Feren jugades boniques boniques i dignes de jugadors de categoria.

La copa que es disputava, ofrena del Magnífic Ajuntament, passà a ésser propietat dels vencedors.

G. E. Tallaferro, 0 - J. E. Ripollesa, 6

L'endemà acavaren de fer el total els braus (?) reservistes de la Joventut.

Feren els gols: Pujol, 2; Pérez, 1; Bernades, 1; Orriol, 1; i per últim el defensor de la llibertat de cân Panas Ros.

Surroca l'ànima del partit. Ventura el cos del partit. Pujol cohibit al veure que la negra el mirava, Bernades excel·lent i Font era un xic flacot.

Serdà demostrà ésser bon porter. Ros, un defensor de l'esquerra, Furdada (d'Olot) excel·lent i Bonet I, no gaire res per equivocar-li el joc. Es mig (de cos és tot un) i no cal treure'l.

La pilota regal de la «Clínica Dental Dou» i «Raig X Bonada» passà a ésser propietat... d'En Panxo. Ho diem per experiència.

G. E. Tallaferro, 5 - Penya Bimba, 0

Els de la Penya pagàren la festa. Pobrets!

Ho sentim vivament per la pèrdua de clients a les cases que representaven els jugadors.

Molt bé per part dels Fejocistes, encara que en dita Penya no hi trobaren contincant.

L'àrbitre no podia anar millor. Segons rumors el volen col·legiar.

MONIATO, S. A.

R E T R A T S

PER UNA NOIA

Com podem dir que? De talla regular, però es distingeix una mica per la seva altura. Els cornometre m' apareix que li marca uns 19 anys, puix 'a li comença ja creixe la barba. Fa d' aquells que afaiten des de darrera el taulell i que per cert hi té molta gràcia. Es un gran element de l'Orfeó. Sembla que s'ha encarinyat amb una noia que, si continua, faran una parella admirable.

PER UN JOVE

Es alta, primeta i bufona; els seus cabells rossos i ondulats, acaben de fer més escaient el seu tipet.

Quina edat té? no ho se de cert, però em sembla que es deu apropar als 19 anys.

Perquè l'endevineu més aviat us diré que també forma part de l' Orfeó i que viu en una casa del carrer de Sant Pere. Tots l'endavinareu eh? Si, és la...

Les solucions del número passat són: El jove Carlos Rexach i la simpàtica senyoreta, Dolors Casals

AGFA

D E Q U È P A R L A R E M ?

Bé... ja ho veurem! Començo a escriure... oh! però el mal és que no em ve l'argument... més no em pegueu per això, perquè ja veig que molts de vosaltres esteu pensant: aquest ximple ens fa pagar quinze cèntims i no llegirem res de bo... però tot s'arreglarà! De què tractaré? Què us pot interessar? Una relació històrica... un assumpte científic... una novel·la que acabi amb un casament...? Casament?... casament?... D'on l'he tret a jo aquesta paraula que dies ha la tinc ficada al cap? Sí... casori... lligam... enllaç... ah! sí, homes, sí, té raó que aquests dies últims només hem fet que casar ripollesos. Veus ací perquè em volta va tant aquesta paraula. Bé, doncs ja que no se m'acudeix cap més tema que el del matrimoni, el tocarem... d'una hora lluny, ja que tots som solters menys un que és vidu i no el vivim de gaire aprop. Encara que els casats es descapdellen prou, no vull fer cas del què diuen de la seva dona ni de la vida de casat i em limitaré a tractar l'assumpte matrimoni i del curs preparatori que precedeix a n'aquest.

Encara que tots ja ho sabeu, jo no m'hi havia fixat i és que quan una persona es casa se li fineix una cosa, se li acaba l'estat... l'estat de solter. Hi ha crisis en el govern i es decideix a un canvi de règim; des-terrànt la monarquia soltera, s'agafa amb la republicana, la dona, s'hi casa, i al pujar el nou govern, al principi tot són festes i banquets, però un cop passats aquests, el govern va de penques i sorgeix la dictadura.

De dictadures n'hi han hagut de molt fortes; la d'En Mussolini, que encara dura, la d'En Primo, etc., etc. però la més terrible es veu que és la de la dona, que en alguns casos ja es declara de seguida de casada, però aquí cal fer notar una cosa... si la dona s'és feta dictadora és perquè l'home ja ho havia estat abans.

Una persona, millor dit, dues persones es casen, amb ganes o sense, per una de les causes següents:

- 1.ª Perquè s'estimen.
- 2.ª En cara que no s'estimin.
- 3.ª Per gana o per pessetes.
- 4.ª Per a complimentar un plànol traçat pels pares... i
- 5.ª Algunes noies pels regals i per poder-se fer la roba interior, davant de l'admiració de les seves amigues. (Sempre heu de rebre, però si m'heu de creure a mi digueu com aquell: «Ja pots anar xiulant quan l'ase no vol veure.. »)

De vegades veiem enamorats que infatigablement estan de *guardia* en hores determinades i els carrers més típics de la nostra vila i posant cara mística i rostre romàntic es contenen les seves penes i alegries, i els veiem sempre perseverants en el seu amor. D'altres que, sense enraonar-se gaire, es mantenen en un idil·li constant que manifesta clarament que la llança de l'estimació els ha travessat a tots dos de cop. Doncs els compresos en aquests dos casos

i que una volta ha passat un quan temps, es guanyen les *garrofetes* i es casen són els que verament ho fan *per estimació*.

El noi passa dels trenta circ, la noia veu els trenta... ell ha de fer un pensament, ella, per no quedar per vestir sants... què fan? Com aquells corredors ressegats que, no poguent-se classificar en bona hora s'entretenen i no s'hi maten gaire, igualment fan ells. La qüestió és deixar passar un temps proverbial que simularà el festeig (a voltes aquest ja serà animat, ja) i després, com la fruita quan ja és madura, fan el cop de cap i es casen... *encara que no s'estimin*.

Quantes vegades ell o ella, per circumstàncies a, o bé, per exemple... la cosa va de menys, la calaixera ha disminuït... és qüestió d'engroixir-la amb un bon ingrés. La filla és guapa, o el fill és galan, pot fer un bon partit. Què importa que el milionari o duquesa no sigui del gust de la noia o del noi... amb el temps *patirlem gana* i aquests són *gents de pessetes*.

I els pares s'han de contentar! i amb més raó en circumstàncies en què la moneda hi és pel mig. Tan *guapo* i simpàtic li pinten els pares a la noia aquell *lloro* amb nas d'or, que la filla s'ho arriba a creure i si cara és pagada la seva bellesa, més cara i carregosa li resulta la vida després... Però les pessetes també són bones per menjar, i recomanables en dosis per a fer passar disgustos.

Sovint també succeix que dues famílies estan molt relacionades. En una, un noi que ja ha passat la quinta; en l'altre una xamo-

sa nena. Els quatre pares veurien amb gust una unió... i fan els mitjans possibles i dins el possible, naturalment, no hi han impossibles. Els nois es relacionen, també s'arriben a agradar, l'un en té dos, l'altre en té tres, poden estar bé... què s'hi ha de fer, si no estan prou engrescats... I Banderilles de foc!

La noia, generalment, és la que es troba amb més dificultats en el seu partit, doncs, com no pot triar gaire, s'ha de limitar molt al que a n'ella li surt; ço fa que li sigui més costós el prendre estat. Amb tot i això, i com que no vol quedar *tieta*, encara que en realitat ja ho sigui, quan ja està tipa de dar carbasses es casa amb el primer que se li presenta, no per la cara d'ell, sinó en vista dels regals, de la festa, dels obsequis i vestits i sobretot per poder fer-se la roba interior i mostrar-la a les seves amigues fent-los-hi la tentareta (ella s'ho pensa) tot dient: «Jo em casol» I jo si fos al lloc vostre diria: «Oh, quina sort, amiguetes; ja vindré al casament per acompanyar-te en la teva alegria, i divertir-me a les teves espatlles». (Això últim no ho diria).

Eh que sol passar bastant tot això que us he explicat? El mal és que us ho he contat massa seriós; no hi puc fer més, estic *melancòlic*. Estava pensant si jo i la meva xicota ens casarem per amor, sense amor, o per pessetes. No, no! nosaltres ens casarem per amor... Sí, sí... per amor... a l'art. Bé, ara que us he dit que em casava, no us convideu; això reserveu-ho per a les amiguetes. Doncs si veníeu tots no n'hi hauria per cap, doncs ja sabeu que jo sempre sóc el pobre

CAPISSA

UN ORADOR D'AVUI EN DIA

Companys: Començaré dient quatre paraules tan sols, per no feu-se mal de cap; quatre paraules solament, perquè no 'm faci carregós, i aquestes quatre paraules, seran com quatre gotetes que per les orelles es filtraran en el vostre cor; aquest cor qu'ha de saber estimar! aquest cor, de carn carnal, que batega acompassat dintre el vostre ser! aquest ser que frueix l'existència...! aquest ser que té una pensa! aquesta pensa que... sempre... pensa! i aquesta pensa que...

punxa... i... que punxa quan no fa el que li dicta la consciència! aquesta consciència que tenim tots, aquesta consciència que a voltes no tenim; no tenim consciència! (rumors), aquesta consciència que tenim tots els cossos...! Aquest cos que es mor, aquest cos que es pudreix, aquest cos que es torna terra... si, aquesta terra que a vegades se'ns posa a la sola de la sabata, aquesta terra que fa créixer les plantes, els arbres, els arbres... els arbres... (un de l'auditori:

«Que t'en vas per les rames!» si, les rames on s'hi posen els aucellets, aquests aucellets que canten, aquests aucellets que alegren la nostra existència, aquella existència de la que hem parlat tan extensament.

I acabo -(gracies a Déu)- dient... que tot això voldria que us hagués entrat com les quatre gotetes dintre el vostre cor, aquest cor que... (un del públic: ai, ai, ai) aquest cor que... tan us n'he par-

lat al començament...

I per acabar, per honor a la pàtria, mare de la guerra, mare dels nostres soldats, mare de les nostres mares, mare... de totes les bestioles que acolleix sota les seves ales! Mare nostra. Mare nostrum! Visca la nostra mare! Visca la nostra Pàtria! Visca tots els que estem a n'aquí!

Viscaaaaa! (Aplaudiments).

DESGRACIAT QUI HO ENSOPEGA

Fa deu anys que van casar-me, millor dit, que van lligar-me com el bon lladre, a la creu; i des de tant fatal fetxa, ballo sempre amb la més lletja i no tinc ni un minut meu.

Déu m'ha donat per esposa una dona tan gelosa, qu'encara no veu que escriu, el cervell se li revolta, perquè es creu, la poca-solta, que tinc algun embolic.

I no té sols gelosia, sinó també la mania de que m'ha de governà, i jo. que soc un tros d'asa, faig les feines de la casa per no sentir-la bramà.

Quan he plegat de l'impremta, perquè estiga ben contenta li vesteixo els nois petits, i, per no molestà a n'ella, encenc foc, faig l'escudella, rento els plats i plego els llits.

Per por de que gastis massa, ella 'm dôn, per anà a plaça, pocs ralets, i vol bons tallis! i, es clar, amb poca «metralla» així els grans com la canalla fem concursos de badalls.

Faig bugades, planxo roba, buido els vasos de l'arcoba cada dia, al demati, i m'emprenc aquesta tasca per evitar-li una basca al meu àngel seraff.

NOTICIARI D'EL SABERUT

✿ L'hereu de la fonda «Estrella» i el de la «Farinera» s'han compromés fer aquest any, un concurs de natació amb calçotets que promet ésser molt interessant perquè tots dos volen ésser el futur campeó de natació de la comarca. Encara que sigueu aixericidets ja us hi volem veure amb calçotets!!!

I. DOU ABADAL
ODONTOLEG
VISITA DIARIA

P. 27 DE MAIG **RIPOLL**

✿ Hi ha un jove de la Penya «La Rialla» que està emprendat de la Rosario, de cal Gat, i un jove aixericit d'una tal Requesens.

✿ Ja s'ha posat de moda la cançó de «EL CARABINERO».

(Música de Luisa Cascales).

*Carabinero, del alto plumero,
donde caminas, tan pintorero.*

O... 000... 000... 000...

*los caminos que van a la gloria,
son para andarlos con parsimonia.*

O... 000... 000... 000...

* * *

*Al pasar el Carabinero,
el paseo de San Juan,
a sus pies cayó una rosa,
que recogió él muy galan
y una dama le decla con graciosa
y dulce voz, «Apa vesten desseguida
o sinó et tanco el balcó».*

O... 000... 000... 000...

✿ Colomb va descobrir les Ameriques i el Pati Blau, ha descobert a **Colon**. Efectivament estava a la carretera de Sant Joan, i hores d'ara s'han traslladat al cafè «Colon». A veure si ara estareu quiets i us tindreu drets. Si no ho logreu, feu també com l'ou de Colom.

✿ Avui, parlant de calçotets ja serà el *quorum* però el cas és que jo i un meu company ens hem vist sense saber-ho en una notícia, on sense mica de reparo se'ns posava en una situació ben crítica, aludint un concurs de natació. No hi ha dret! Doncs, sàpiguen els tals, entre ells el de cala Marina, que si busquen cinc peus al gat, també els hi veurem a n'ells passejant-se pel carrer de Sant Pere amb la prenda peculiar en l'home.

Tots els dies els veiem amunt i avall amb calçotets. Que no és veritat? Així ens fariu creure que no en porteu?

(Aquesta nota la donem a l'impremta un cop tirada la primera plana del Noticiari).

Doctor J. BAYÉS VAYREDA

MALALTIES DEL NAS, GOLA I OIDES

Visita a Ripoll: P. República, 1. 2.ª 1.^a

Consulta tots els diumenges, de tres a dos quarts de sis de la tarda.

✿ Després de varies setmanes de repòs, el primer equip de la «F. J. C. d'Olot» va jugar amb Girona, guanyant els olotins per 5 gols a 0.

L'afició ripollesa veuria amb gust que aquest equip s'enfrontés amb els nostres jugadors. Quan serà?

✿ Podem assegurar (les proves a càla Paulà) que la Lola Sanmartí es una de les noies mes simpàtiques que omplenen la vila. Per més detalls a la «Parella Ideal».

✿ En B. i la R., tots dos veïns de dues cases boniques de la Plaça del 27 de Maig, es feien carícies tot marxant cap a una certa muntanya. Sí senyors! Tot marxant! No s'alarmin, ja que el més essencial ens ho callem per creure-ho una mica massa *verd*.

✿ «El Saberut», dona amb gran sentiment la despedida de la bonica noia Pola (més

sentiment que nosaltres el té En Pujol) i espera que durant la seva ausència en reservarà un gran record.

✿ ¡Alegria! ¡Xibarrí! tot això trobareu si aneu al Prat cada dia!

✿ La Pusa de Ripoll, es passejava l'altre dia pel carrer de Sant Pere amb algunes senyoretetes; entre elles poguérem veure la X. i la M. i el que més ens extranyà fou que ell portava el paraigues obert tot i fent bastant sol. ¡Apa, ets una mica massa gran per això fer!

✿ Ens han assabentat de que visitarà la nostra simpàtica vila, amb l'intent de donar a conèixer ses veus, els chors Unió Social, de Cornellà i La Aurora, de Santa Perpètua Moguda.

✿ Fem palesa nostra admiració vers el nostre amic «A mi tres pitos» qui en el seu article del número passat titulat: Una tarda agitada d'un aficionat futbolista, encertà el número exacte de gols que compongueren la panadera totat del F. C. Olot. El memorable vuit a zero el profetitzà el nostre redactor, amb el seu Sr. Pepet imaginari, quan el mentat senyor es menjava els vuit tallets de llançonissa. A l'ensem que el felicitem, li fem ofrena d'una grossa culana que li vendran a can Gaspar perquè, en els partits successius, aquest senyor Pepet s'en pugui menjar forces talls, igual que en el dia de l'Olot.

En canvi, la bruixa dels «Pronostics bruixistes», un cop ja tirats els seus resultats, ens avisà de que eren falsos puix que s'oblidà de dir una oració molt important que és la clau del seu art de bruixeria. L'acompanyem en el sentiment i li recomanem que una altra vegada si s'equivoca, que no ho faci tan fort.

Joaquim Arumí Fargas

O C U L I S T A

de l'Hospital Clínic de Barcelona

Consulta tots els diumenges, de tres a dos quarts de sis de la tarda.

Plaça de la República, 1. - 2n., 1.ª. - RIPOLL

Impremta de Llorenç Bonet. Monestir, 10, - RIPOLL

CAFÈ-BAR

Ca la Càndida

PATLLARI
CANALS

C. Sant Pere, 29

RIPOLL

BAR SPORT

SALÓ PREFERIT PELS
SENYORS VIATJANTS

APERITIUS I LICORS DE MARCA

ESPECIALITAT DE LA CASA

COMBINACIONS DE "CAFÈ EXPRES"
AMB COPA D'ANIS, ROM O CONYAC,
55 CENTIMS

RIPOLL
TELEFON, 5

Tintoreria
Ripollesa

*Colors de
moda sòlids*

Dols ràpids

Josep Grau

Trinitat, 10 - RIPOLL

*No oblideu mai que aquesta
casa es distingeix sempre per
la perfecció dels seus treballs
i promptitud.*

PREUS LIMITATS,

Tenda de Vins
i Comestibles

JOSEP VINYES

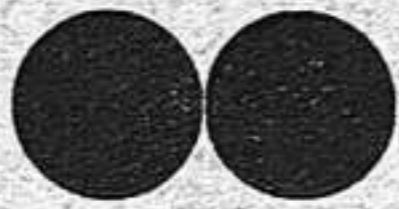
CASA MARINA

Joan Ferran

RECADER DIARI EN TREN DE
RIPOLL a BARCELONA

i viceversa, combinat amb:

*Ribes, Sant Joan de les Abadeses, Campdevàrol
i Camprodon*

RIPOLL: Sant Pere 17. - Posada
«La Pansa»

SANT JOAN: Manuel Portell,
«El Sigle».

BARCELONA: Comerç, 19. Telè-
fon, 16244. - Claris, 66. Te-
lèfon, 70456 (davant apeadero)
Petxina, 5 (tocant Rbla. Fors).

Per a banquets i luncs

aneu sempre a
l'acreditada

Fonda Estrella

Pont, 1 - Telèfon, 35

RIPOLL

Abans de comprar ro-
bes, consulteu sempre
l'acreditada casa d'En

RAMON RIBAS

Gran assortit en **confec-
cions** per a senyores, se-
nyors, nens i nenes.

**Bluses de senyor
des de 3 pessetes**

Cotilles i mitjes de seda
natural a **5'50 pessetes**

Articles econòmics i de
gust!!!